

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Προτάσσω ὡς σημαίαν τὴν ἀντιπατερικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ Συγκρητισμοῦ

Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον «οἰκουμενιστικώτερη τοῦ οἰκουμενιστικοῦ Φαναρίου»

Η **ΑΘΗΝΑ** ἤδη προπορεύεται στὶς οἰκουμενιστικὲς πρωτοβουλίες καὶ τὸ Φανάρι ἀκολουθεῖ.

Δυστυχῶς, ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δηλώνει, ὅτι ἀποδέχεται τὴν *Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920* καὶ εἶναι γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν αἰρετικῶν προϋποθέσεων αὐτῆς.

Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι ἡ *Ἐγκύκλιος τοῦ 1920*

- ἀποτελεῖ τὸ κείμενο-βάσι τῆς αἵρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*.
- θεμελιώνεται στὴν ἀντορθόδοξη *Βαπτισματικὴ Θεολογία*.
- προτείνει τὸν ἀντι-εκκλησιαστικὸν *Δογματικὸν Συγκρητισμὸν*.
- διακηρύσσει τὴν ἀντιπατερικὴν θεολογίαν τῆς *Κοινῆς Διακονίας*.
- προετοιμάζει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ *Π. Σ. Ε. (Κοινωνία Ἐκκλησιῶν)*.
- προβλέπει τὴν *Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν*, ἡ ὁποία ἐφαρμόσθηκε τὸ

1924 καὶ διήρσε ἐορτολογικὰ τοὺς Ὁρθόδοξους.

Τοιοτοτρόπως, ὁ κ. Χριστόδουλος ταυτίζει τὸ ὄραμά του μὲ τὸ ὄραμα τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος τὸ 1995, στὴν Γενεύη, διεκήρυξε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι πρέπει τὰ Μέλη τοῦ *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*

νὰ «ὄραματισθοῦν ἐν Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐπιτρέπον τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς τὸν ἠθικόν, κοινωνικόν, ἱεραποστολικόν καὶ διακονικόν τομέα, ἀνεξαρτήτως τῶν βασικῶν θεολογικῶν αὐτῶν διαφορῶν, ὡς τοῦτο ὑπεγράμμιζε πρὸ ἐβδομηκονταπενταετίας ἡδη ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1920».

♦ Μία σειρά σχετικῶν κειμένων θὰ καταδείξη τὴν ὀδυνηρὰ πρᾶγματι αὐτὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς *Καινοτομίας* κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

Ὁ Διάλογος μὲ τὸ Βατικανόν*

«Ἀπόψεις ἐνὸς σοβαροῦ Ἱεράρχου
πρὸ εἴκοσι ἐτῶν»

ΛΕΓΕΤΑΙ ὅτι «οἱ καιροὶ ἄλλαξαν», ὅτι «τὸ Βατικανὸν μετεβλήθη», ὅτι «ὑπάρχουν τώρα τὰ ἐχέγγυα διὰ διάλογον μὲ τοὺς Παπικούς», ὅτι ἡ «ἔνωση τῶν Ἐκκλησιῶν εἶναι ὅσον ποτὲ ἀναγκαία» καὶ ἄλλα παρόμοια, ὅλα μαρτυροῦντα οὐσιαστικῶς τὴν διάθεσιν συνεννοήσεως, ἄνευ ὄρων, μετὰ τῶν Παπικῶν.

Ταῦτα ἐπικαλεῖται καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, προσπαθῶν νὰ πείσῃ τοὺς Συνοδικοὺς ὅτι ἐπείγει καὶ ἐπιβάλλεται ἡ μετάβασις του εἰς τὸ Βατικανόν.

Ἄς ἴδωμεν, ὁμως, καὶ τὰς ἀπόψεις ἐνὸς σοβαροῦ ἱεράρχου ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος. Οὗτος, πρὸς 20 ἐτῶν, ἔθετε τὰς προϋποθέσεις τοῦ Διαλόγου, ἄνευ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὁποίων ὅλα θὰ ὠδηγοῦντο εἰς ναυάγιον.

Ἐγραφεν:

«Ἄν αὐτὰ δὲν γίνουιν καὶ ἂν ἐξακολουθήσουιν τὰ πράγματα νὰ ἐξελίσσωνται ὡς καταγγέλλονται, τότε εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Διάλογος θὰ ναυαγήσει καὶ ὁ ἔντιμος κλῆρος μὲ τὸν εὐσεβῆ λαὸν θὰ θέσουιν τέρμα στὴν παρωδία, ποὺ παίζεται, μὲ κινδυνευόμενον ἀγαθὸν τὴν πίστιν. Ὑπάρχουν ζητήματα, ποὺ δὲν ἀνέχονται οὔτε καπηλείαν οὔτε σκοπιμότητες. Ἀπαιτοῦν διαφάνειαν καὶ ὑπευθυνότητα...».

Διαφάνειαν καὶ ὑπευθυνότητα ἀπῆτουν καὶ ἀπαιτοῦν αἱ περιστάσεις καὶ ὄχι, βεβαίως, ἀποκρύψεις, δημαγωγίας καὶ ὑποκρισίας. Ἐλεγεν ὁ ἱεράρχης οὗτος ὅτι νέφη ἀπειλοῦν τὸν Διάλογον. Καί, μετὰ πάροδον 20 ἐτῶν, οἱ σωρεῖται καὶ οἱ μελανία ὄχι μόνον δὲν διελύθησαν ἀλλὰ καὶ πικνοῦνται.

Προειδοποιῶν διὰ τὰς συνεπείας ὁ ἱεράρχης ἔγραφε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Άπειλητικά νέφη σωρεύονται στὸν ὀρίζοντα τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου τῶν Ὁρθοδόξων μὲ τοὺς Λατίνους, ποὺ ἀριθμεῖ ζῶν ἑτῶν τεσσάρων. Σὲ παλαιότερη Ἐκθεσὴ τῶν (9.6.84) οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας μας, διεκτραγωδοῦν ὄχι μόνον τὶς ἀπαράδεκτες συνθήκες κάτω ἀπὸ τὶς ὁποῖες διεξάγονται οἱ συζητήσεις, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα ἐνδοτικότητας, ποὺ χαρακτηρίζει τοὺς ὀρθοδόξους, ἐνώπιον τῆς ρωμαιοκαθολικῆς μεθοδεύσεως. Πρόσφατη δὲ ἔκθεση πανεπιστημιακοῦ καθηγητοῦ [τοῦ π. Θ. Ζήση], ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ἐμπρὸς στὴ διαφαινόμενη τάση ἐνίων ὀρθοδόξων νὰ φθάσουν τὸ συντομώτερο καὶ ἀντὶ πάσης θυσίας στὸ ποθητὸ τέρμα, δηλ. τὴν ἔνωση, τῶν συζητήσεων ἐπὶ ἐκάστου θέματος περιοριζομένων ἀποκλειστικὰ εἰς μόνὰ τὰ σημεῖα συμφωνίας, χωρὶς ἐπισήμανσιν τῶν ὑπαρχόντων σημείων διαφωνίας, πρᾶγμα ποὺ ἀφήνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι δὲν ὑπάρχουν δογματικὲς διαφορὲς μεταξὺ μας. Εἶναι φανερόν, ὅτι ὑπὸ τοιαῦτες συνθήκες τὸ ἐνωτικὸν ἔργον δυναμιτίζεται καὶ ὄχι ἔνωση δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ, ἀλλὰ ἀντιθέτως θὰ σημειωθῇ ἐπικίνδυνη ὀπισθοδρόμηση μὲ ἀπροσμέτρητες συνέπειες γιὰ τὴν Ἐκκλησία».

Ὁ ἱεράρχης, ὁ ὁποῖος γράφει τὰ ἀνωτέρω, ἐπισημαίνει τὰς μεθοδεύσεις τοῦ Βατικανοῦ καὶ τονίζει ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία φέρεται πρὸς παράδοσιν ἄνευ ὄρων καὶ πρὸς τὴν «προδοσίαν τῶν Πατέρων μας». Ἐκφράζων τὴν διάθεσιν ἀντιστάσεως γράφει ὅτι «δὲν εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ ἀνεχθοῦμε τέτοιες μεθοδεύσεις καὶ νὰ γίνουμε ἐπίορκοι καὶ ριψάσπιδες»!

Συγκεκριμένως γράφει:

«Οἱ ἀναφορὲς κάρνουν λόγον γιὰ ἔλλειψη συν-ενημοσίσεως μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων, γιὰ σπουδὴ μερικῶν νὰ ληφθοῦν ἐσπευσμένα ἀποφάσεις, γιὰ προθυμία ἄλλων νὰ συμπορευθοῦν δογματικὰ μὲ τοὺς Λατίνους, γιὰ ἀπουσία βαθειᾶς θεολογικῆς

σπουδῆς ἐπὶ τῶν συζητούμενων θεμάτων, γιὰ ἀλλοτριώση τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας, γιὰ ἄνισο διάλογο, ἐφ' ὅσον ἡ ἄλλη πλευρὰ προσέρχεται πάνοπλη καὶ ὠργανωμένη. Τὰ καταγγελλόμενα εἶναι φοβερὰ καὶ μᾶς γεμίζουν ἀπὸ εὐλογες καὶ ἀγωνιώδεις ἀνησυχίες, ἐμπρὸς στὴ διαφαινόμενη ἀκαταλληλότητα μερικῶν ἐξ ἐκείνων, ποὺ ἔχουν ἀναλάβει νὰ ἐκπροσωπήσουν τὶς κατὰ τόπους Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες. Στὴ σκέψη μας πλανᾶται ὁ φόβος ὅτι θὰ ἔχωμεν ἐπανάληψιν μιᾶς νέας Φερράρας. Καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι τραγικὸ καὶ ὀλέθριο, ὕστερα ἀπὸ τόσες προσπάθειες, ποὺ ἔχουν καταβληθῆ γιὰ μιὰ προσέγγισι τῶν Ἐκκλησιῶν. Ὅταν οἱ προσπάθειες ἄρχιζαν, κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν εἶχε στὸ μυαλό του ὅτι θὰ ἐμεθοδεύετο ἡ παράδοσι τῆς Ὀρθοδοξίας “ἄνευ ὄρων” καὶ ἡ προδοσία τῶν Πατέρων μας. Οὔτε εἴμαστε διατεθειμένοι νὰ ἀνεχθοῦμε τέτοιες μεθοδεύσεις καὶ νὰ γίνουμε ἐπίορκοι καὶ ριψάσπιδες...».

Παρελείψαμεν, ὅμως, νὰ ἀναφέρωμεν ποῖος ἦταν ὁ ἱεράρχης ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔγραφε τὰ ἀνωτέρω καὶ προειδοποιεῖ διὰ τὰς συνεπείας.

Τὰ ἔγραφε, τὴν 20.12.1985, εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ «Ὀρθοδόξου Τύπου», ὁ τότε Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ νῦν Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ἐπαρμφοτερίζων καὶ ἀντιφάσκων, ὡς συνήθως.

Τὸ νὰ ζητήσῃ κανεὶς ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Διοικοῦσαν Ἐκκλησίαν, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον!

(*) Ἐφημερ. «Ὀρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1633/3.3.2006, σελ. 2, «Γεγονότα καὶ Σχόλια». Ἐπιμέλ. ἡμετ.